

[Baunsgaard.]

at man gav statstilskud til B-afdelingerne, når man ikke ville give det til fortsættelseskasserne. Det er man nu gået bort fra; det er blevet ændret — sådan som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen efterlyste det efter Politikens leder — og denne ændring er baggrunden for, at jeg, selv om jeg altså erkender, at ikke alt, hvad jeg har ønsket, er opnået, mener, at tidspunktet nu er kommet, da man virkelig må vise saglig forhandlingsvilje og lægge saglige resultater frem.

Socialministeren (Bomholt): Den ordning, der nu er nået, vil betyde en modernisering og demokratisering af sygeforsikringen. Sygeforsikringen vil fremover stå åben for hele befolkningen og så vidt muligt give samme rettigheder til alle.

Jeg takker det ærede medlem hr. Mørk for den saglige redegørelse, han gav for de mange positive ting, der findes i forslaget. Hvert eneste af de mange opregnede punkter har fået en klar og forsvarlig formulering. Og det er denne reform, med en sygelønsordning til $\frac{3}{4}$ million arbejdere som højdepunkt, man fra oppositionens side vil mistænkeliggøre og sabotere, så langt det er muligt — åbenbart.

Jeg skal se væk fra de mere personlige angreb, der blev rettet på mig, og henholde mig til det angreb, der går ud på, at jeg har forceret arbejdet. Jeg har ikke afvist noget partis medarbejde, og jeg har ikke lagt pres på udvalget. Jeg har stillet mig åbent over for ethvert spørgsmål, der skulle besvares. Da jeg nu mellem anden og tredje behandling var i udvalget, var det ærede medlem hr. Peter Larsen ikke til stede. Jeg synes i hvert fald, det ærede medlem kunne give mig den eneste ene indrømmelse i dag, at jeg ikke ved den lejlighed lagde pres på det ærede medlem. Jeg har tværtimod stillet ministeriets sagkundskab til oppositionens rådighed. Jeg har bedt den pågældende embedsmand om at gøre sit bedste både med hensyn til tid og arbejde, således at oppositionen virkelig kunne få formuleret de ændringsforslag, den ønskede at få formuleret, og kunne få de økonomiske beregninger, som den ønskede. Et udtryk som „løbet er kørt“ skyldes i hvert fald ikke mig. Vi er blevet enige om over 50 ændringsfor-

slag ved anden behandling, og dette sene tidspunkt for tredje behandling tyder i hvert fald ikke på, at der er presset noget hastværksarbejde igennem. De ærede medlemmers egne ændringsforslag gik til offentligheden, inden de gik til udvalget. Jeg fik dem 3 dage efter, at jeg havde læst dem i pressen, men beskylder ikke af den grund nogen for hastværksarbejde.

Der er rejst et spørgsmål om ligestilling mellem B-gruppen inden for den offentlige sygeforsikring og fortsættelseskasserne. Jeg takker det ærede medlem hr. Baunsgaard for den holdning, der nu ved tredje behandling indtages. For det ærede medlem har det altså været et problem, hvorledes denne ligestilling bedst muligt skulle opnås. Jeg vil gerne i al stilfærdighed gøre opmærksom på — det ærede medlem var også selv inde på det i en kort udtalelse — at fortsættelseskassen har en lang række begrænsninger af til dels meget stram karakter og relativt få ydelser. Det er jo muligt, at den vil fortsætte med en relativt uændret vedtægt. Det vil sige, at man vil opretholde både alders- og helbredsbetingelserne samt betingelser, der som nu sætter meget snævre grænser for sygehjælpens varighed. Der foreligger ikke for mig noget, der tyder på, at man vil ophæve alders- og helbredsbetingelserne. B-grupperne skal overalt oprettes i tilknytning til A-grupperne, og her stryges alders- og helbredsbetingelserne, ligesom varigheden af sygehjælpen forlænges. Loven pålægger altså de pågældende afdelinger at modtage, også hvad man kalder „dårlige liv“. Når man fra statens side går så vidt i sine krav til en offentlig forsikring, er det også rimeligt, at B-afdelingens økonomi afstives på en sådan måde, at den ikke i for høj grad skal falde A-afdelingen til byrde. Hvis det sidste skulle blive tilfældet, ville det jo sige, at udgiften skydes over på de ubemidlede. Principielt ser jeg sådan på det, at funktionærer og middelstand har lige så stor ret til en rimelig sundhedsordning hvilende på rimelig betaling som de ubemidlede. Vejen frem må være en afsvækelse af den nuværende sygekassegrænse, og denne grænse kan logisk set kun afsvækkes på en eneste måde: ved at opbygge B-grupper med samme goder og i samme omfang som A-grupperne. Det er baggrunden for regeringens bestræbelser.